

Herdenken is de toekomst voorbereiden

Waarom blijft fierheid uit bij de modale Vlaming? Waarom hangt die Vlaming op 11 juli de leeuwenvlag niet uit? Waarom word je uitgescholden bij de geringste uiting van Vlaamsgezindheid en zelfs binnen de Vlaamse beweging bij enig vertoon van democratisch flamingantisme?

Vlaanderen met vele verdomhoekjes van waaruit solidaire vrijheid, verdraagzaamheid en vrede belaagd worden, biedt schaamte en ergernis in plaats van fierheid.

Voor teveel Vlamingen is de toekomst onzeker.

Politici schatten hun kiezers te rechts in. De krantenkop van vorige dinsdag. Politicoloog Stefaan Walgrave gewaagt van een 'amateuristische aanpak die een vervormde werkelijkheid toont'. Beleidsbeslissingen genomen op basis van een vertekend beeld van de samenleving.

Het kan en moet anders.

Hier op deze historische site wordt resoluut gekozen voor Vlaanderen van vooruitgang en waardering voor iedereen. Geen A- en B- Vlamingen.

Van een volkstoeloop voor deze boodschap gewagen we niet meer.

Het is niet omdat kerken sluiten dat de essentie van het evangelie waardeloos is.

Het is niet omdat er geen massale 1 mei- en Rerum Novarumstoeten meer door de straten trekken dat sociale eisen prullaria van de geschiedenis werden.

Het is niet omdat niet langer tienduizenden naar Diksmuide afzakken dat het lange verhaal van Vlaamse en sociale ontvoogding vervangen moet worden door een anoniem Flanders of the Flemish region.

Even uit de biecht pratend. Bij de aanloop naar de regie van deze IJzerbedevaart werd de idee geopperd om als provocatie de intro van de IJzerbedevaart in het Engels te brengen. Provocatie om de absurditeit, de chaotische wereld en de kooi waarin we zitten – en niet alleen die van de sociale uitsluiting door verengelsing –, aan te tonen.

Het herdenken op deze site werd en wordt geschraagd door een toekomstvisie, zoals voorgehouden door het Vlaams verzet in de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog.

Geen mooier toekomstbeeld dan 'Nooit meer oorlog'.

Geen groter democratisch perspectief dan 'vrijheid', het maximaliseren van autonomie én als individu, én als gemeenschap.

Is van samenleven sprake wanneer verdraagzaamheid ontbreekt?

Herdenken is *onze* toekomst voorbereiden. Vandaar de vraag van deze IJzerbedevaart: 'Haalt Vlaanderen 2030?'

Zonder vragen worden de te implementeren krachtlijnen niet getrokken en blijven we opgezaagd met achterafbeleid. Paardenkleppen vernauwen de weg naar oplossingen.

Aan de IJzer haakt antwoorden en oplossingen niet vast aan het verkiezingsjaar 2024, het jaar dat partijen ons voorhouden als de laatste te nemen hindernis naar hun beloofde land.

Voor 'eerst Vlaamse onafhankelijkheid' is er geen democratische meerderheid, een vaststelling. Geen belgicistische uitspraak, maar bekommernis om betrokkenheid en democratie.

Het verder aanmodderen zonder aanpak van de financiële en maatschappelijke ontwrichting, is allerm minst een optie.

Enkel een participatieve democratie én strijd voor gelijkheid zetten de poorten open naar een inclusief Vlaanderen.

Professor Wim Van Lancker stipt aan 'dat klimaatregelen die geen rekening houden met de ongelijkheid in de samenleving, de onvrede bij een deel van de bevolking alleen maar doen toenemen.'

August Vermeylen zou dit jaar 150 geworden zijn.

In een tekst die hij anno 1945 schreef, gaf hij Vlaanderen een taak mee: zorgen dat iedere Vlaming een mens kan zijn in de volledigste en edelste betekenis van het woord 'mens'.

De positieve boodschap die tijdens deze IJzerbedevaart volgt, is een antwoord op de taakstelling van August Vermeylen.

Waarom doorbreken we de stilte niet over de zeer zichtbare breuklijnen van ongelijkheid en de nood aan een rechtvaardiger verdeling?

Mag de eertijdse 'volksverheffing' van fronters en daensisten vandaag ook gendergelijkheid omvatten?

Moet gelijkwaardigheid dan niet een zeer nabije, dagelijkse beleving zijn, zoals die waarbij meisjes altijd en overal veilig over straat kunnen lopen? Waarom wordt de facto een vermogenskadaster voor armen ingevoerd en niet voor rijken?

Dienen we niet snel alle discriminatie te bannen?

Ook die van meer dan de helft van de werknemers, vooral vrouwen en arbeiders, die vinden dat hun gepresteerd werk en de verloning ervan niet in evenwicht zijn?

Ook die van Filipijnen en Bengalezen op onze bouwerven?

Ook die van de 182.000 wachtenden op een sociale woning?

Ook die van gezinnen die straks de 10.000 euro hoge energiefactuur betalen?

Ook die van inwoners van onze grootsteden die hun leven ingekort zien door de ongezonde omgeving en hierover aan het lijntje gehouden worden?

Ook die van de spookrijder die op de voorlaatste julidag op de A10 Jabbeke-Oostende frontaal inreed op een kampeerwagen? Waarom was er voor de 31-jarige man met een psychotische aandoening geen plaats voor de door hemzelf gevraagde crisisopvang, noch voor hulp in het ziekenhuis, bij de politie en de dokter van wacht?

Waarom krijgen we geweld niet uit ons dagelijks leven? Verkeersagressie, vluchtmisdriven,... tot het grinniken over verkeersovertredingen toe: 'k reed maar een beetje te snel..., 'k dronk toch maar een paar pintjes...

Vorig jaar overleden dubbel zoveel voetgangers in de bebouwde kom als in 2018.

We laten na vragen te stellen over onze gammele mobiliteit en over de afwezigheid er van, zoals hier in de Westhoek en in de Kempen.

Huiselijk geweld, pestgedrag van school tot op de werkplaats, feminicide zoals de moord op de voormalige Aalsterse burgemeester Ilse Uyttersprot, waarvan het proces dit najaar gehouden wordt.

Mogen wij u uitnodigen voor een vrijheidsbeleving in volle solidariteit?

Geloof u in het belang van het publieke terrein, res publica? Is dit geloof niet de collectieve dam tegen zij die zich aan belastingen onttrekken? Zij die de index onderuit willen halen? Zij die van de ocharme 0,4% loonnorm een lachtertje maken? Zij die de vakbonden onmondig willen maken? Zij die de sociale zekerheid willen afzwakken en voeg aan het lijstje met even grote klemtoon ook zij toe die de taalwetten met voeten treden.

Waarom tolereren we de laksheid waarmee Vlaanderen met zijn beschermde natuur omspringt? De natuur als koopwaar en alsmaar vooruitgeschoven klimaatnormen.

Wie verdedigen partijen bij het dulden van de uitstelpolitiek van invloedrijke lobby's?

Waarom geeft het sociaal beleid niet meer aan wie 'het meer' nodig heeft? De sociale tijdbom tikt.

Wordt de onverschilligheid rond drugsgebruik echt de norm?

'Ons beleid is zoals onze ruimtelijke ordening: het is lelijk. We zijn kampioen in koterijen, eenmalige uitzonderingen, de belastingen zijn hoog maar we tellen meer aftrekposten dan er sterren aan de hemel zijn...' houdt hoogleraar Ive Marx voor. Wat en wie doorbreekt deze chaos en angst voor verandering?

Het verbod op fosiele brandstofwagens in 2035 komt te laat om de min 1,5 graad Celsius van de klimaatdoelstelling te halen.

Vivaldi keurt een 100 euro energiekosten tegemoetkoming goed, maar liefst 775.000 gezinnen kunnen die 100 euro op hun buik schrijven, wanneer ze niet zelf klacht indienen tegen de slordigheid van hun energieleverancier.

Secretaris-generaal Antonio Guterres slaakt de kreet: 'De mensheid speelt met vuur'.

Dient Vlaanderen te investeren in wapentuig als deelname in de door de wapenlobby bewust traag, maar daarom niet minder gruwelijk, aangestuurde oorlog?

Waarom sturen onze beleidsvoerders niet aan op gespecialiseerde vredesdiplomatie, het verdedigen van soevereiniteit en investeren in onderzoek dat klaarheid brengt over gepleegde oorlogsmisdaden?

Veel vragen in deze getroubleerde tijden. We kunnen doorgaan over kernenergie, over witte konijnen, partijdotaties en de alom heersende particratie die fungeert als wurgtouw van de democratie. Of over de doodlopende straat waarin het institutioneel debat is verzeild, ondanks (of dankzij?) de zogenaamde burgerbevraging?

Waarom blijft het debat uit over excessief winstbejag enerzijds en prijsstijgingen anderzijds die ongelijkheid en armoede aanjagen. Dient winst niet convenabel en maatschappelijk aanvaardbaar te zijn?

De vragen dienen gesteld te worden. Zich wentelen in klaagzangen is destructief, zo ook laksheid. Wat we zelf doen, doen we lakser? Laks voor laksheid. Is dat ons handelsmerk? Nee toch.

Wanneer we opkijken naar de IJzertoren lezen we het letterwoord AVV-VVK, een tijdsgetuigenis van het Vlaanderen van weleer.

Leest u vandaag ook: Alles voor een democratisch Vlaanderen en Vlaanderen voor en door iedereen van de Vlaamse gemeenschap en voor alle volkeren die zich richten op vrede, welvaart en welzijn, soevereiniteit en democratie.

De weg daarheen wordt uitgestippeld met de krachtlijnen die voorzitter van vzw Aan de IJzer Paul De Belder aanreikt voor een Vlaanderen om fier op te zijn. Het debat moet volgen. Zoekt u mee naar positieve antwoorden en oplossingen?

Uiteraard ontbreekt de band niet met het verleden van deze unieke site. Frontsoldaat Renaat De Rudder stelt zichzelf vele vragen. Ze katapulteren ons naar vandaag.

Johan Velghe, IJzerbedevaart 2022, zondag 4 september, Diksmuide